

Una de les vàries entrades a la finca

EN UN BELL INDRET DEL VALLÈS FLOREIX UNA INDÚSTRIA ADMIRABLE

ÉS EL BROLLADOR "LA ROUREDA"
DE SANT ANTONI DE VILAMAJOR

L'auto deixa a un costat la carretera de Llinàs a Cànoves i se n'entra per un camí vorejat per una doble filera d'arbres fruiters i de jardí. Als pocs moments s'atura davant d'un edifici de nova construcció. Un edifici magnífic, amb uns patis espaiosos, solellats. A tot arreu flors. Per tot s'endevina la mà intel·ligent de l'home.

El sol, que va a la posta en aquesta tarda d'estiu, es reflexa tot envermellit en els vidres dels amples finestrals. Som a la finca «La Roureda», que hi ha al terme de Sant Pere de Vilamajor, entre aquest poble i el de Cànoves, a 400 metres damunt el nivell de la mar; un dels llocs més bells d'aquest Vallès hermos. Se sent un gran silenci. Es la calma de la tarda en el camp. Fa poc que els treballadors han plegat. Per la carretera bé prou que hem trobat unes noies boniques, alegres, i uns joves enriolats, que tornaven a llurs cases, fínda ja la tasca d'aquell dia!...

Unes salutacions i som convidats a entrar.

Ningú no diria que en aquesta estança, espaiosa i clara, tot el dia s'hi ha treballat. Tot és tan net, tan polit, tan endressat!... Les màquines brillen talment amb sos reflexes metàl·lics i l'enrajolat de portland brilla com les màquines i com les parets, embellides amb elegants arrimaders de terra cuita i totes pintades amb alumini.

La claror se n'entra a dins per les claraboies intel·ligentment distribuïdes i col·locades verticalment, i hi

entren també, en aquella sala de treball, totes les sentors del bosc i dels jardins que volten l'edifici i fan d'aquell trocet del Vallès un trocet del Paradís.

Admirem la maquinària per a l'embotellat de l'ai-

gua ⁹⁹M⁹¹ considerada avui com una de les millors aigües de taula. Es una cosa admirable. Per cada operació una màquina i per cada màquina un motor. Tot muntat amb aparells de la més gran precisió. L'home més exigent en qüestions d'higiene resta emmudit davant d'una instal·lació tan pulcra. L'aigua, de La Roureda; que ja ha estat analitzada per homes de ciència eminentíssims i sotmesa a tota mena de proves oficials, amb els resultats més satisfactoris, passa del brollador on neix a 60 metres de fondària, a les ampolles destinades al consum, sense que res ni ningú no pugui entelar en el més mínim la seva transparència. Tot es fa mecànicament, automàticament. El rentat de les ampolles, que és fet per un procediment físico-químic, i la seva esterilització; l'operació d'omplir-les per mitjà d'aire comprimit; tapar-les, posar-hi les etiquetes... Uns transportadors automàtics fan anar de renglera les ampolles d'unes màquines a unes altres, fins a deixar-les a punt per al seu